

(สำเนา)
เลขรับ ๕๔/๒๕๖๕ วันที่ ๒๓ ก.พ. ๒๕๖๕
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้าและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้มีรายชื่อแนบท้ายนี้ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ...) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ ผู้เสนอ

(นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ศิริกัญญา ตันสกุล ผู้เสนอ

(นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) อนุรักษ์ บัวประทุม ผู้เสนอ

(นายอนุรักษ์ บัวประทุม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) อนุรักษ์ สืบศักดิ์วงศ์ ผู้เสนอ

(นายอนุรักษ์ สืบศักดิ์วงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ประเสริฐพงษ์ ศรีสุนทร ผู้เสนอ

(นายประเสริฐพงษ์ ศรีสุนทร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) พิจารณ์ เชาวพัฒนวงศ์ ผู้เสนอ

(นายพิจารณ์ เชาวพัฒนวงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ ผู้เสนอ

(สุพิศาล ภักดีนฤนาถ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ศักดินัย นุ่มหนู ผู้เสนอ

(นายศักดินัย นุ่มหนู)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) อภิชาติ ศิริสุนทร ผู้เสนอ

(นายอภิชาติ ศิริสุนทร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) องค์การ ชัยบุตร ผู้เสนอ
(นายองค์การ ชัยบุตร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) วรภพ วิริยะโรจน์ ผู้เสนอ
(นายวรภพ วิริยะโรจน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) ปริญญา ช่วยเกตุ ศิริรัตน์ ผู้เสนอ
(นายปริญญา ช่วยเกตุ ศิริรัตน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) ธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ ผู้เสนอ
(นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) วรรณวิภา ไม้สน ผู้เสนอ
(นางสาววรรณวิภา ไม้สน)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) วุฒินันท์ บุญชู ผู้เสนอ
(นายวุฒินันท์ บุญชู)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) ณิชฐา บุญไชยอินสวัสดิ์ ผู้เสนอ
(นายณิชฐา บุญไชยอินสวัสดิ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) ญาณธิดา บัวเพื่อน ผู้เสนอ
(นางสาวญาณธิดา บัวเพื่อน)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) พิธา ลิ้มเจริญรัตน์ ผู้เสนอ
(นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) อมรัตน์ โชคปมิตต์กุล ผู้เสนอ
(นางอมรัตน์ โชคปมิตต์กุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) สมเกียรติ ธนอมสินธุ์ ผู้เสนอ
(นายสมเกียรติ ธนอมสินธุ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) ณิชภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ ผู้เสนอ
(นางสาวณิชภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) เบญจา แสงจันทร์ ผู้เสนอ
(นางสาวเบญจา แสงจันทร์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) คำพอง เทพาคำ ผู้เสนอ
(นายคำพอง เทพาคำ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล ผู้เสนอ
(นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) สุรวาท ทองบุ ผู้เสนอ
(รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) พันตำรวจตรี ขวสิต เลาทอดมพันธ์ ผู้เสนอ
(ขวสิต เลาทอดมพันธ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) รังสิมันต์ โรม ผู้เสนอ
(นายรังสิมันต์ โรม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) นิติพล ผิวเหมาะ ผู้เสนอ
(นายนิติพล ผิวเหมาะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) สุทธรธรณ สุบรรณ ณ อยุธยา ผู้เสนอ
(นางสาวสุทธรธรณ สุบรรณ ณ อยุธยา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) ธีร์จชัย พันธุมาศ ผู้เสนอ
(นายธีร์จชัย พันธุมาศ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) เท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร ผู้เสนอ
(นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) ทองแดง เบ็ญจะปัก ผู้เสนอ
(นายทองแดง เบ็ญจะปัก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

(ลงชื่อ) วรรณวี ตะล่อมสิน ผู้เสนอ
(นางสาววรรณวี ตะล่อมสิน)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องถิ่นของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้วางหลักการให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพื่อกระจายอำนาจและให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะที่ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสมและแท้จริง โดยไม่ต้องรอการตัดสินใจจากราชการส่วนกลางเพียงอย่างเดียว โดยการถ่ายโอนภารกิจนั้นกระทำผ่านแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และหลังจากได้มีแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจดังกล่าวมาแล้วสองฉบับ ก็ได้ปรากฏให้การอนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัด และการอนุญาตให้ใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด เป็นภารกิจที่ต้องมีการถ่ายโอนให้แก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ทั้งได้ระบุแนวทางการแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจและหน้าที่ให้กับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย หากแต่ยังคงไม่สามารถเกิดการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวได้สำเร็จ ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากยังไม่มีบทแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๓) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.
๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๓) “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง หรือ
คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำ
จังหวัด แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัดอาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหรือข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบกกระทำการแทนได้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๖/๑ ให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนสภากรุงเทพมหานคร โดยการแต่งตั้งของสภากรุงเทพมหานคร (ไม่เกินห้าคน อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดที่อัยการสูงสุดมอบหมาย อธิบดีกรมการขนส่งทางบก เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานการจราจรและขนส่งเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๑๖/๒ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตกรุงเทพมหานครเช่นเดียวกับที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงที่อธิบดีกรมทางหลวงมอบหมาย ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบทจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดไม่เกินสามคน ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด (ไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ ในกรณีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดชลบุรี ให้มีนายกเมืองพัทยาเป็นกรรมการด้วย”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๗/๑ ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนครและนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดนั้น

ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนั้น

การประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนครและนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดตามวรรคหนึ่ง และการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดตามวรรคสอง ให้ที่ประชุมเลือกผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งคนเป็นประธานในที่ประชุมและอีกหนึ่งคนเป็นรองประธานในที่ประชุม

ให้นำมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมร่วมกันของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสองโดยอนุโลม”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๘ ให้นำมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๒) และ (๓) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๒) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทางระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ

(๓) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทาง
- (๒) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทาง
- (๓) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก

เล็ก

(๔) กำหนดอัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง

(๕) กำหนดอัตราค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง

(๖) กำหนดสถานที่ และจัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่ง

(๗) ตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับสถานีขนส่งที่กำหนดโดยคณะกรรมการ

ควบคุมการขนส่งทางบกกลาง

(๘) กำหนดที่หยุดหรือจอดรถเพื่อรับส่งผู้โดยสาร

(๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามมติคณะกรรมการนโยบาย

การขนส่งทางบกและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง

การกำหนดตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งนั้นปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ปฏิบัติหรือไม่แก้ไขให้ถูกต้อง หรือเป็นที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่สามารถจะดำเนินการตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดนั้น หรือการดำเนินการนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดภัยอันตรายหรือเสื่อมประโยชน์ต่อประชาชน ให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการรับจัดการขนส่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ ในการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง ให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

- (๑) ท้องที่ที่ประกอบการรับจัดการขนส่ง
- (๒) สถานที่ตั้งสำนักงานของผู้ประกอบการรับจัดการขนส่ง
- (๓) สถานที่พักคน สัตว์ หรือเก็บสิ่งของ
- (๔) วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับสวัสดิภาพ ความสะดวกและความปลอดภัยในการรับจัดการขนส่ง
- (๕) อัตราค่าบริการรับจัดการขนส่ง
- (๖) เงื่อนไขอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

๒๕๒๒
 มาตรา ๑๕ ให้^{เพิ่ม}ความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.

“มาตรา ๖๖/๑ ให้นายทะเบียนกลางเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งในกรุงเทพมหานคร การขนส่งระหว่างจังหวัด และการขนส่งระหว่างประเทศ และให้นายทะเบียนประจำจังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งในจังหวัดของตน”

๑๖
 มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความ^{๑๖}วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามของมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๕ ให้กรรมการขนส่งทางบกหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนั้นโดยอนุมัติคณะกรรมการ จัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครหรือในเขตท้องที่จังหวัดอื่น แล้วแต่กรณี โดยจะดำเนินการเอง หรือจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

ให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่งไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

บุคคลอื่นใดประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน โดยอนุมัติของคณะกรรมการก่อน”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๖ ให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจกำกับและควบคุมการดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้จะแต่งตั้งข้าราชการและหรือลูกจ้างสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นหรือสังกัดกรมการขนส่งทางบกทำหน้าที่เป็นนายสถานีและเจ้าหน้าที่สถานีตามจำนวนที่เห็นสมควร มีอำนาจกำกับและควบคุมดังกล่าวด้วยก็ได้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๗ ในการบริหารงานที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งของกรมการขนส่งทางบกหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ประธานคณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่เกินแปดคนเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้

กรรมการที่ประธานคณะกรรมการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๙ ใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งให้มีอายุตามที่คณะกรรมการกำหนดแต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งเรียกเก็บค่าบริการเกี่ยวกับการดำเนินการของสถานีขนส่งได้ไม่เกินอัตราตามที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถผู้ใดไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสารหรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานีขนส่งตามที่คณะกรรมการกำหนด ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท”

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดขึ้นใหม่ แต่ไม่ให้เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกสรุปวิเคราะห์สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตาม ข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้วางหลักการให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพื่อกระจายอำนาจและให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะที่ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ได้อย่างเหมาะสมและแท้จริง โดยไม่ต้องรอการตัดสินใจจากราชการส่วนกลางเพียงอย่างเดียว โดยการถ่ายโอนภารกิจนั้นกระทำผ่านแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และหลังจากได้มีแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจดังกล่าวมาแล้วสองฉบับ ก็ได้ปรากฏให้การอนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัด และการอนุญาตให้ใบอนุญาตประกอบกิจการขนส่งในเขตจังหวัด เป็นภารกิจที่ต้องมีการถ่ายโอนให้แก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ทั้งได้รับบูรณาการแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจและหน้าที่ให้กับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย หากแต่ยังคงไม่สามารถเกิดการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวได้สำเร็จ ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากยังไม่มีมีการแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๒.๑ แก้ไขบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ให้หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง หรือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้นายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัดอาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหรือข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบกกระทำการแทนได้ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนสภากรุงเทพมหานคร โดยการแต่งตั้งของสภากรุงเทพมหานครไม่เกินห้าคน อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดที่อัยการสูงสุดมอบหมาย อธิบดีกรมการขนส่งทางบก เป็นกรรมการ โดยให้ผู้อำนวยการสำนักงานการจราจรและขนส่งเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ และให้คณะกรรมการ

ควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้ตามความจำเป็น (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตกรุงเทพมหานครเช่นเดียวกับที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด (ร่างมาตรา ๕)

๒.๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้น กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงที่อธิบดีกรมทางหลวงมอบหมาย ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบทจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดไม่เกินสามคน ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ ในกรณีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดชลบุรี ให้มีนายกเมืองพัทยาเป็นกรรมการด้วย (ร่างมาตรา ๖)

๒.๖ กำหนดให้ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนครและนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดนั้น และกำหนดให้ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนั้น

กำหนดให้ที่ประชุมเลือกผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งคนเป็นประธานในที่ประชุมและอีกหนึ่งคนเป็นรองประธานในที่ประชุม ในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนครและนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัด และการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด โดยให้นำมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมร่วมกันของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสองโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๗)

๒.๗ ให้นำมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ เรื่องวาระคุณสมบัติ และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ และการประชุม มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๘)

๒.๘ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางให้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทางระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ และกำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๙)

๒.๙ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการขนส่งทางบกภายในเขตจังหวัด (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๑๐ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๑๑ กำหนดให้อำนาจนายทะเบียนในการสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ปฏิบัติหรือไม่แก้ไขให้ถูกต้อง หรือเป็นที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่สามารถจะดำเนินการตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดนั้น หรือการดำเนินการนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายหรือเสื่อมประโยชน์ต่อประชาชน ให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้ (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๑๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการรับจัดการขนส่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน จากเดิมที่เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนกลาง (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๑๓ กำหนดให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง เกี่ยวกับเรื่องที่กำหนด จากเดิมที่เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนกลาง โดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง และยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งต้องจัดให้มีการประกาศเงื่อนไขออกไป (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๑๔ กำหนดให้นายทะเบียนกลางเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง ในกรุงเทพมหานคร การขนส่งระหว่างจังหวัด และการขนส่งระหว่างประเทศ และให้นายทะเบียนประจำจังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งในจังหวัดของตน (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๑๕ กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนั้น โดยอนุมัติคณะกรรมการ (เดิมอนุมัติโดยคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง) จัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครหรือในเขตท้องที่จังหวัดอื่น แล้วแต่กรณี โดยจะดำเนินการเอง หรือจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ และให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง (เดิมเป็นอำนาจของอธิบดี) ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนด (เดิมเป็นคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด) หากบุคคลอื่นใดประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการก่อน (เดิมเป็นอำนาจของนายทะเบียนกลางโดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง) (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑๖ กำหนดให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจกำกับและควบคุมการดำเนินการ ที่เกี่ยวกับสถานีขนส่ง และสามารถแต่งตั้งข้าราชการและหรือลูกจ้างสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นหรือสังกัดกรมการขนส่งทางบกทำหน้าที่เป็นนายสถานีและเจ้าหน้าที่สถานีตามจำนวนที่เห็นสมควร และให้มีอำนาจกำกับและควบคุมดังกล่าวด้วยก็ได้ จากเดิมที่กำหนดให้เป็นอำนาจของอธิบดี (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๑๗ กำหนดให้อำนาจประธานคณะกรรมการในการแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง เพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่ง ในการบริหารงานที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งของกรมการขนส่งทางบกหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง (เดิมเป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดี) โดยกำหนดให้กรรมการอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๑๘ กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการกำหนดอายุของใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต จากเดิมที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง (ร่างมาตรา ๑๙)

๒.๑๙ กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการกำหนดอัตราค่าบริการ เกี่ยวกับการดำเนินการของสถานีขนส่งที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งจะสามารถเรียกเก็บได้ จากเดิมที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง (ร่างมาตรา ๒๐)

๒.๒๐ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถผู้ใดไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสารหรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานีขนส่งตามที่คณะกรรมการกำหนด ต้องระวางโทษปรับ จากเดิมที่เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางในการกำหนด (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๒๑ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดขึ้นใหม่ แต่ไม่ให้เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๒๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๒๓)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะเป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

๒.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้วางหลักการให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพื่อกระจายอำนาจและให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะที่ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสมและแท้จริง โดยไม่ต้องรอรอคการตัดสินใจจากราชการส่วนกลางเพียงอย่างเดียว โดยการถ่ายโอนภารกิจนั้นกระทำผ่านแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจภายใต้พระราชกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และหลังจากได้มีแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจดังกล่าวมาแล้วสองฉบับ ก็ได้ปรากฏให้การอนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัด และการอนุญาตให้ใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด เป็นภารกิจที่ต้องมีการถ่ายโอนให้แก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ทั้งได้ระบุแนวทางการแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจและหน้าที่ให้กับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย หากแต่ยังคงไม่สามารถเกิดการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวได้สำเร็จ ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากยังไม่มีแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการเสนอเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๓ (๒) โดยมีบทบัญญัติทั้งหมด จำนวน ๒๓ มาตรา ซึ่งกฎหมายนี้มีหลักการเพื่อเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น อันเป็นไปตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่ให้ความสำคัญกับการปกครองในลักษณะการกระจายอำนาจ (Decentralization) เพื่อถ่ายโอนอำนาจในการปกครองที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ทรัพยากร และงบประมาณจากภาครัฐส่วนกลางไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารจัดการภารกิจบางประการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำบริการสาธารณะมีความเป็นอิสระ คล่องตัว และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น

ทั้งนี้ มีเหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์ให้มีการจัดทำแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบัญญัติสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกลไกของกฎหมายนี้ได้บัญญัติให้มีการจัดทำ “แผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” และ “แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” โดยแผนดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการถ่ายโอนภารกิจของราชการส่วนกลางไปยังราชการส่วนท้องถิ่น อย่างไรก็ตามแม้ที่ผ่านมาจะมีการถ่ายโอนภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการบริการสาธารณะด้านการขนส่งทางบกซึ่งเป็นรูปแบบการขนส่งหลักที่ประชาชนต้องใช้บริการแล้ว โดยได้อนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัดและการให้มีใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด แต่การถ่ายโอนดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์ครบถ้วน เช่น การบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสาร พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารได้เฉพาะสถานีขนส่งผู้โดยสาร แต่ไม่มีอำนาจในการบังคับรถโดยสารเข้าใช้สถานี จึงต้องให้ส่วนราชการถ่ายโอนอำนาจการเป็นนายสถานีขนส่งผู้โดยสารให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนให้มีหน้าที่และอำนาจดังกล่าวด้วย เป็นต้น^๑ ซึ่งสาเหตุที่การถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวยังไม่สำเร็จนั้นส่วนหนึ่งมาจากพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังมีได้มีแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจ ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้

^๑ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, (ร่าง) แผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕, ๒๓.

การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สามารถพิจารณาสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. การกำหนดระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

- กำหนดระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมายเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๒. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” (ร่างมาตรา ๓)

- แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามมาตรา ๔ (๑๓) ในความหมายของนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” โดยเพิ่มความให้หมายความรวมถึง “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” ด้วย

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ (๑๓) นิยามคำว่า “คณะกรรมการ”	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ (๑๓) นิยามคำว่า “คณะกรรมการ”
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ (๑๓) “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง หรือ คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำ จังหวัด แล้วแต่กรณี	มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ (๑๓) “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง หรือ <u>คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กรุงเทพมหานคร</u> หรือคณะกรรมการควบคุม การขนส่งทางบกประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

๓. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอาจได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (ร่างมาตรา ๔)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสี่ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัดอาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตจังหวัดในฐานะราชการส่วนท้องถิ่นสามารถกระทำการแทนได้ด้วย จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้มอบหมายเฉพาะข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบกในฐานะราชการส่วนกลางกระทำการแทนได้เท่านั้น

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖ วรรคสี่	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสี่
มาตรา ๖ วรรคสี่ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัดอาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบกกระทำการแทนได้	มาตรา ๖ วรรคสี่ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัดอาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัด <u>ราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหรือข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบก</u> กระทำการแทนได้

๔. เพิ่มหลักการขึ้นใหม่เกี่ยวกับ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” (ร่างมาตรา ๕)

- เพิ่มมาตราขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยมาตรา ๑๖/๑ กำหนดให้มี “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” โดยมีการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ และกำหนดให้ ๑) ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ๒) ผู้แทนสภากรุงเทพมหานคร โดยการแต่งตั้งของสภากรุงเทพมหานครไม่เกินห้าคน ๓) อธิบดีกรมทางหลวง ๔) อธิบดีกรมทางหลวงชนบท ๕) ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดที่อัยการสูงสุดมอบหมาย ๖) อธิบดีกรมการขนส่งทางบก เป็นกรรมการ นอกจากนี้ยังกำหนดให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานการจราจรและขนส่ง ปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการ และให้คณะกรรมการฯ แต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้ตามความจำเป็น และมาตรา ๑๖/๒ กำหนดให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตกรุงเทพมหานครเช่นเดียวกับที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๕ เพิ่มความขึ้นใหม่เป็น มาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒</p>
	<p>มาตรา ๑๖/๑ ให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนสภากรุงเทพมหานคร โดยการแต่งตั้งของสภากรุงเทพมหานครไม่เกินห้าคน อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดที่อัยการสูงสุดมอบหมาย อธิบดีกรมการขนส่งทางบก เป็นกรรมการ</p> <p>ให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานการจราจรและขนส่ง เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ</p> <p>ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กรุงเทพมหานครแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้ตามความจำเป็น</p>
	<p>มาตรา ๑๖/๒ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตกรุงเทพมหานครเช่นเดียวกับที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งประจำจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด</p>

๕. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๖)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดองค์ประกอบของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด” ทุกจังหวัดขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นประธานกรรมการ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ และกำหนดให้บุคคลตำแหน่งต่าง ๆ เป็นกรรมการนอกเหนือจาก อัยการจังหวัดซึ่งกฎหมายได้กำหนดไว้อยู่แล้ว คือ ๑) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ๒) ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงที่อธิบดีกรมทางหลวงมอบหมาย ๓) ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบทจังหวัด ๔) ประธานหอการค้าจังหวัด ๕) ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดไม่เกิน ๓ คน และ ๕) ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดไม่เกิน ๕ คน นอกจากนี้ยังกำหนดให้กรณีที่เป็นคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดชลบุรี ให้มีนายกเมืองพัทยาเป็นกรรมการด้วย

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง
<p>มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย <u>ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ</u> อัยการจังหวัด <u>ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นกรรมการ</u> และ<u>ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคน โดยมีนายกเทศมนตรีในจังหวัดนั้นรวมอยู่ด้วยหนึ่งคน</u> เป็นกรรมการ</p>	<p>มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย <u>นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานกรรมการ</u> อัยการจังหวัด <u>ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด</u> <u>ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงที่อธิบดีกรมทางหลวงมอบหมาย</u> <u>ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบทจังหวัด</u> <u>ประธานหอการค้าจังหวัด</u> <u>ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดไม่เกินสามคน</u> <u>ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดไม่เกินห้าคน</u> เป็นกรรมการ <u>ในกรณีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดชลบุรี ให้มีนายกเมืองพัทยาเป็นกรรมการด้วย</u></p>

๖. เพิ่มหลักการขึ้นใหม่เกี่ยวกับที่มาของผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัด และ “ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด” (ร่างมาตรา ๗)

- เพิ่มมาตราขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๑๗/๑ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยกำหนดที่มาของบุคคล ๒ กรณี ซึ่งเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดในทุกจังหวัด ตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง คือ ๑) **ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัด** จำนวนไม่เกิน ๓ คน โดยกำหนดให้มีที่มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของ “นายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนคร” และ “นายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมือง” ในเขตจังหวัดนั้น และ ๒) **ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วน**

ตำบลในเขตจังหวัด จำนวนไม่เกิน ๕ คน โดยกำหนดให้มีที่มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของ “นายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบล” และ “นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบล” ในเขตจังหวัดนั้น

ทั้งนี้ การประชุมเกี่ยวกับที่มาของบุคคล ๒ กรณีให้ที่ประชุมดังกล่าวเลือกผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ คนมาเป็นประธานในที่ประชุมและอีกจำนวน ๑ คนมาเป็นรองประธานในที่ประชุม นอกจากนี้ให้นำมาตรา ๑๒ กรณีการกำหนดให้รองประธานกรรมการหรือกรรมการคนอื่นมาปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน และมาตรา ๑๓ กรณีขององค์ประชุมและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมร่วมกันของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในกรณีนี้โดยอนุโลมด้วย

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๗ เพิ่มความขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๑๗/๑</p>
<p>-</p>	<p>มาตรา ๑๗/๑ ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนครและนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดนั้น</p> <p>ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนั้น</p> <p>การประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนครและนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดตามวรรคหนึ่ง และการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดตามวรรคสอง ให้ที่ประชุมเลือกผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งคนเป็นประธานในที่ประชุมและอีกหนึ่งคนเป็นรองประธานในที่ประชุม</p> <p>ให้นำมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมร่วมกันของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสองโดยอนุโลม</p>

๗. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้นำมาตราต่าง ๆ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กรุงเทพมหานคร โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๘)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก ซึ่งรวมถึง “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” ตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้สามารถนำมาตรา ๙ กรณีวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มาตรา ๑๐ กรณีลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มาตรา ๑๑ กรณีการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินอกจากครบตามวาระ มาตรา ๑๒ กรณีการกำหนดให้รองประธานกรรมการหรือกรรมการคนอื่นมาปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน และมาตรา ๑๓ กรณีขององค์ประชุมและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลมได้ด้วย

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๘	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘
มาตรา ๑๘ ให้นำมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก ประจำจังหวัดโดยอนุโลม	มาตรา ๑๘ ให้นำมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง <u>คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร</u> คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก ประจำจังหวัดโดยอนุโลม

๘. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางไม่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการขนส่งทางบกในเขตกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๙)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ (๒) และ (๓) ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางไม่มีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่ง ประจำทาง ตามมาตรา ๑๙ (๒) และไม่มีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่ง ไม่ประจำทาง ตามมาตรา ๑๙ (๓) ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยให้ตัดคำว่า “ในเขตกรุงเทพมหานคร” ที่บัญญัติในมาตรา ๑๙ (๒) และ (๓) ของกฎหมายเดิมออก

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๙ (๒) และ (๓)	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ (๒) และ (๓)
มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๒) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่ง <u>ประจำทาง</u> ในเขต <u>กรุงเทพมหานคร</u> ระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ	มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๒) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่ง <u>ประจำทาง</u> ระหว่าง <u>จังหวัดและระหว่างประเทศ</u>

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๙ (๒) และ (๓)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ (๒) และ (๓)</p>
<p>(๓) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ</p>	<p>(๓) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ</p>

๙. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๑๐)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัดเพิ่มเติมขึ้นใหม่เป็น (๕) กำหนดอัตราค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง (๖) กำหนดสถานที่ และจัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่ง (๗) ตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับสถานีขนส่งที่กำหนดโดยคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง และ (๘) กำหนดที่หยุดหรือจอดรถเพื่อรับส่งผู้โดยสาร รวมถึงกำหนดให้การดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๖) ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐</p>
<p>มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทาง</p> <p>(๒) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทาง</p> <p>(๓) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก</p> <p>(๔) กำหนดอัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง</p> <p>(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามมติคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง</p> <p><u>กำหนดตาม (๑) และ (๔) เมื่อได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางแล้วจึงจะใช้บังคับได้ และการกำหนดตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</u></p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทาง</p> <p>(๒) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทาง</p> <p>(๓) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก</p> <p>(๔) กำหนดอัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง</p> <p><u>(๕) กำหนดอัตราค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง</u></p> <p><u>(๖) กำหนดสถานที่ และจัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่ง</u></p> <p><u>(๗) ตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับสถานีขนส่งที่กำหนดโดยคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง</u></p>

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐</p>
	<p>(๘) กำหนดที่หยุดหรือจอดรถเพื่อรับส่งผู้โดยสาร (๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัตินี้ และตามมติคณะกรรมการ นโยบายการขนส่งทางบกและคณะกรรมการควบคุม การขนส่งทางบกกลาง กำหนดตาม (๑) (๒) (๓) และ (๖) ให้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา</p>

๑๐. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด มีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๑) - แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” และ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางประจำจังหวัด” มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยก็ได้ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้เฉพาะคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางเท่านั้นที่มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง</p>
<p>มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้</p>	<p>มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้</p>

๑๑. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อมิให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง (ร่างมาตรา ๑๒) - แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดมิให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจพิจารณาอนุมัติเพื่อเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางตามที่กฎหมายเดิมบัญญัติไว้

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๖ วรรคสอง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ วรรคสอง</p>
<p>มาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งนั้นปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ปฏิบัติหรือไม่แก้ไขให้ถูกต้อง หรือเป็นที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่สามารถจะดำเนินการตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดนั้น หรือการดำเนินการนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตราย หรือเสื่อมประโยชน์ต่อประชาชน ให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้ แต่ถ้าเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางที่จะพิจารณาอนุมัติ</p>	<p>มาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งนั้นปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ปฏิบัติหรือไม่แก้ไขให้ถูกต้อง หรือเป็นที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่สามารถจะดำเนินการตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดนั้น หรือการดำเนินการนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตราย หรือเสื่อมประโยชน์ต่อประชาชน ให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้</p>

๑๒. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๑๓)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้ผู้ใดที่ประกอบการรับจัดการขนส่งต้องได้รับใบอนุญาตจาก “นายทะเบียน” ซึ่งมาตรา ๔ บทนิยามบัญญัติให้ “นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลาง หรือนายทะเบียนประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับใบอนุญาตจาก “นายทะเบียนกลาง” ซึ่งมาตรา ๖ วรรคสอง ได้บัญญัติให้นายทะเบียนกลางเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร จึงเห็นได้ว่ากฎหมายเดิมบัญญัติให้เฉพาะนายทะเบียนกลางเท่านั้นที่สามารถออกใบอนุญาตดังกล่าวได้โดยมิได้กำหนดให้นายทะเบียนประจำจังหวัดสามารถออกใบอนุญาตดังกล่าวได้แต่อย่างใด

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง</p>
<p>มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการรับจัดการขนส่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนกลาง</p>	<p>มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการรับจัดการขนส่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน</p>

๑๓. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง (ร่างมาตรา ๑๔)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้เงื่อนไขในใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งดำเนินการโดย “นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการ” โดยคำว่า “คณะกรรมการ” เป็นไปตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้กรณีดังกล่าวดำเนินการโดย “นายทะเบียนกลางโดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง”

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง ในการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง <u>ให้นายทะเบียนกลางโดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ</u> (๑) ท้องที่ที่ประกอบการรับจัดการขนส่ง (๒) สถานที่ตั้งสำนักงานของผู้ประกอบการรับจัดการขนส่ง (๓) สถานที่พักคน สัตว์ หรือเก็บสิ่งของ (๔) วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับสวัสดิภาพ ความสะอาด และความปลอดภัยในการรับจัดการขนส่ง (๕) อัตราค่าบริการรับจัดการขนส่ง (๖) เงื่อนไขอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง ในการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง <u>ให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ใน</u> ใบอนุญาตเกี่ยวกับ (๑) ท้องที่ที่ประกอบการรับจัดการขนส่ง (๒) สถานที่ตั้งสำนักงานของผู้ประกอบการรับจัดการขนส่ง (๓) สถานที่พักคน สัตว์ หรือเก็บสิ่งของ (๔) วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับสวัสดิภาพ ความสะอาด และความปลอดภัยในการรับจัดการขนส่ง (๕) อัตราค่าบริการรับจัดการขนส่ง (๖) เงื่อนไขอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑๔. กำหนดหลักการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งของนายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๑๕)

- เพิ่มมาตราขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๖๖/๑ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยกำหนดให้นายทะเบียนกลางเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งในกรุงเทพมหานคร การขนส่งระหว่างจังหวัด และการขนส่งระหว่างประเทศ และให้นายทะเบียนประจำจังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งในจังหวัดของตน

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๕ เพิ่มความขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๖๖/๑
-	มาตรา ๖๖/๑ ให้นายทะเบียนกลางเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งใน กรุงเทพมหานคร การขนส่งระหว่างจังหวัด และการขนส่งระหว่างประเทศ และให้นายทะเบียน

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๕ เพิ่มความขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๖๖/๑</p>
	<p>ประจำจังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งในจังหวัดของตน</p>

๑๕. แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดให้มีสถานีขนส่ง การกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง และการจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งโดยบุคคลอื่นใด (ร่างมาตรา ๑๖)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยวรรคหนึ่งกำหนดให้ “กรมการขนส่งทางบก” หรือ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด” โดยอนุมัติคณะกรรมการ จัดให้มีสถานีขนส่งในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครหรือในเขตท้องที่จังหวัดอื่น แล้วแต่กรณี จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้เฉพาะกรมการขนส่งทางบกโดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางเท่านั้น

วรรคสองกำหนดให้ “ประธานคณะกรรมการ” มีอำนาจกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่งไม่เกินอัตราที่ “คณะกรรมการ” กำหนด จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ “อธิบดีกรมการขนส่งทางบก” มีอำนาจกำหนดค่าบริการดังกล่าวไม่เกินอัตราที่ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง” กำหนด

วรรคสามกำหนดให้ “นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการ” เป็นผู้อนุญาตกรณีบุคคลอื่นใดมีความประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ “นายทะเบียนกลางโดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง” เป็นผู้ดำเนินการ

ทั้งนี้ คำว่า “คณะกรรมการ” ย่อมเป็นไปตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้ที่กำหนดให้คณะกรรมการ หมายความว่า “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” ด้วย

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม</p>
<p>มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ให้กรมการขนส่งทางบก <u>โดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง</u> จัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร และในเขตท้องที่จังหวัดอื่น โดยจะดำเนินการเอง หรือจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐ เป็นผู้ดำเนินการก็ได้</p> <p>วรรคสอง ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่งไม่เกินอัตราที่ <u>คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง</u> กำหนด</p> <p>วรรคสาม บุคคลอื่นใดประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง ต้องได้รับอนุญาตจาก</p>	<p>มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ให้กรมการขนส่งทางบก <u>หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้น</u> <u>โดยอนุมัติคณะกรรมการ</u> จัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครหรือในเขตท้องที่จังหวัดอื่น แล้วแต่กรณี โดยจะดำเนินการเอง หรือจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐ เป็นผู้ดำเนินการก็ได้</p> <p>วรรคสอง ให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่งไม่เกินอัตราที่ <u>คณะกรรมการ</u> กำหนด</p> <p>วรรคสาม บุคคลอื่นใดประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง ต้องได้รับอนุญาตจาก <u>นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการก่อน</u></p>

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม</p>
<p>นายทะเบียนกลางโดยอนุมัติของคณะกรรมการ ควบคุมการขนส่งทางบกกลางก่อน</p>	

๑๖. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ และให้บุคลากรสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นนายสถานีและเจ้าหน้าที่สถานีด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๗)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้ “ประธานคณะกรรมการ” มีอำนาจกำกับและควบคุมการดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ “อธิบดีกรมการขนส่งทางบก” มีอำนาจดังกล่าว นอกจากนี้ยังกำหนดให้การแต่งตั้งข้าราชการและหรือลูกจ้างเพื่อประโยชน์แห่งการนี้รวมไปถึง “ข้าราชการ และหรือลูกจ้างสังกัดราชการส่วนท้องถิ่น” เพื่อทำหน้าที่เป็นนายสถานีและเจ้าหน้าที่สถานีตามจำนวน ที่เห็นสมควร และให้มีอำนาจกำกับและควบคุมดังกล่าวด้วยก็ได้ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้เฉพาะข้าราชการ และหรือลูกจ้างสังกัดกรมการขนส่งทางบกเท่านั้นที่ดำเนินการดังกล่าว

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๖</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖</p>
<p>มาตรา ๑๑๖ ให้อธิบดีมีอำนาจกำกับและ ควบคุมการดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และเพื่อประโยชน์ แห่งการนี้จะแต่งตั้งข้าราชการและหรือลูกจ้างสังกัด กรมการขนส่งทางบกทำหน้าที่เป็นนายสถานีและ เจ้าหน้าที่สถานีตามจำนวนที่เห็นสมควร มีอำนาจ กำกับและควบคุมดังกล่าวด้วยก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๑๖ ให้ประธานคณะกรรมการ มีอำนาจกำกับและควบคุมการดำเนินการที่เกี่ยวกับ สถานีขนส่งให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และ เพื่อประโยชน์แห่งการนี้จะแต่งตั้งข้าราชการและ หรือลูกจ้างสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นหรือสังกัด กรมการขนส่งทางบกทำหน้าที่เป็นนายสถานีและ เจ้าหน้าที่สถานีตามจำนวนที่เห็นสมควร มีอำนาจ กำกับและควบคุมดังกล่าวด้วยก็ได้</p>

๑๗. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้การบริหารงานเกี่ยวกับสถานีขนส่งรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย และเพื่อให้ประธานคณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับ สถานีขนส่งก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยวรรคหนึ่งกำหนดให้การบริหารงานที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งของกรมการขนส่งทางบก ตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการบริหารงานของ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๑๖) ด้วย ซึ่งการบริหารงานที่เกี่ยวกับสถานีขนส่ง ดังกล่าวได้กำหนดให้ “ประธานคณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง” เพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการ ที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ “อธิบดีกรมการขนส่งทางบก” ดำเนินการแต่งตั้ง

คณะกรรมการชุดนี้ และวรรคสองได้แก้ไขเพิ่มเติมคำให้สอดคล้องกับวรรคหนึ่ง โดยกำหนดให้ “กรรมการ” ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปีและเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้นั้นให้ “ประธานคณะกรรมการ” เป็นผู้แต่งตั้งกรรมการ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ “อธิบดีกรรมการขนส่งทางบก” เป็นผู้แต่งตั้งกรรมการดังกล่าว

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง</p>
<p>มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง ในการบริหารงานที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งของกรรมการขนส่งทางบกตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง <u>อธิบดีจะแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่เกินแปดคนเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้</u> วรรคสอง กรรมการที่อธิบดีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้</p>	<p>มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง ในการบริหารงานที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งของกรรมการขนส่งทางบกหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง <u>ประธานคณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่เกินแปดคนเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้</u> วรรคสอง กรรมการที่ประธานคณะกรรมการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้</p>

๑๘. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คณะกรรมการกำหนดอายุของใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง (ร่างมาตรา ๑๙)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๙ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้ “คณะกรรมการ” ตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้กำหนดเกี่ยวกับอายุของใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง” เป็นผู้กำหนดกรณีดังกล่าว

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๙ วรรคหนึ่ง</p>
<p>มาตรา ๑๑๙ วรรคหนึ่ง ใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งให้มีอายุตามที่<u>คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง</u>กำหนดแต่ไม่เกินยี่สิบปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต</p>	<p>มาตรา ๑๑๙ วรรคหนึ่ง ใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งให้มีอายุตามที่<u>คณะกรรมการกำหนดแต่ไม่เกินยี่สิบปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต</u></p>

๑๙. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คณะกรรมการกำหนดอัตราเรียกเก็บค่าบริการเกี่ยวกับการดำเนินการของสถานีขนส่ง (ร่างมาตรา ๒๐)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๕ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้ “คณะกรรมการ” ตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้กำหนดอัตราค่าบริการสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งเรียกเก็บค่าบริการเกี่ยวกับการดำเนินการของสถานีขนส่งได้ไม่เกินอัตราที่กำหนด จากเดิมที่กฎหมายให้เป็นหน้าที่ของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง” เป็นผู้กำหนดกรณีดังกล่าว

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๕	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๕
มาตรา ๑๒๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งเรียกเก็บ ค่าบริการเกี่ยวกับการดำเนินการของสถานีขนส่งได้ไม่เกินอัตราตามที่ <u>คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง</u> กำหนด	มาตรา ๑๒๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งเรียกเก็บค่าบริการเกี่ยวกับการดำเนินการของสถานีขนส่งได้ไม่เกินอัตราตามที่ <u>คณะกรรมการ</u> กำหนด

๒๐. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คณะกรรมการกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นผู้ขับรถต้องระวางโทษหากไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดตามที่กำหนด (ร่างมาตรา ๒๑)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้ “คณะกรรมการ” ตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้กำหนดเกี่ยวกับกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถผู้ที่ไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสารหรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานีขนส่งต้องระวางโทษตามที่กำหนด จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง” เป็นผู้กำหนดดังกล่าว

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๕๖	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖
มาตรา ๑๕๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถผู้ใดไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสารหรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานีขนส่งตามที่ <u>คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง</u> กำหนด ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท	มาตรา ๑๕๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถผู้ใดไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสารหรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานีขนส่งตามที่ <u>คณะกรรมการ</u> กำหนด ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

๒๑. คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๒๒)

- กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้อยู่ในตำแหน่งต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวขึ้นใหม่ แต่ไม่เกิน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

๒๒. รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒๓)

- กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

- ๒.๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
- ๒.๒ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก
- ๒.๓ อธิบดีกรมทางหลวง
- ๒.๔ อธิบดีกรมทางหลวงชนบท
- ๒.๕ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
- ๒.๖ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
- ๒.๗ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- ๒.๘ ผู้แทนสภากรุงเทพมหานคร
- ๒.๙ ผู้อำนวยการสำนักงานการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร
- ๒.๑๐ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ๒.๑๑ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด
- ๒.๑๒ ผู้อำนวยการแขวงทางหลวง
- ๒.๑๓ ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบทจังหวัด
- ๒.๑๔ ประธานหอการค้าจังหวัด
- ๒.๑๕ นายกเทศมนตรีนคร หรือนายกเทศมนตรีเมือง
- ๒.๑๖ นายกเทศมนตรีตำบล หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
- ๒.๑๗ นายกเมืองพัทยา
- ๒.๑๘ ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเอง อันเป็นไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

๓.๒ ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มหลักการเพื่อกำหนดให้มี “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กรุงเทพมหานคร” ซึ่งมีการกำหนดองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ และผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ตามร่างมาตรา ๕ และการแก้ไขเพิ่มเติมความหมายของนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ให้มีนัยรวมถึง “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” ตามร่างมาตรา ๓ รวมถึงการกำหนดให้นำมาตราต่าง ๆ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร โดยอนุโลมตามร่างมาตรา ๘ หรือไม่ อย่างไร

๓.๓ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด” ทุกจังหวัดตามร่างมาตรา ๖ และเห็นด้วยกับการกำหนดที่มาของ “ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัด” และ “ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด” ซึ่งเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ตามร่างมาตรา ๗ หรือไม่ อย่างไร

๓.๔ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการขนส่งทางบกในเขตกรุงเทพมหานคร ตามร่างมาตรา ๙ หรือไม่ อย่างไร

๓.๕ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดตามร่างมาตรา ๑๐ หรือไม่ อย่างไร

๓.๖ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด มีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการ ตามร่างมาตรา ๑๑ หรือไม่ อย่างไร

๓.๗ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อมิให้เฉพาะคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง เท่านั้นที่มีอำนาจพิจารณาอนุมัติในการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางตามร่างมาตรา ๑๒ หรือไม่ อย่างไร

๓.๘ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามร่างมาตรา ๑๓ หรือไม่ อย่างไร

๓.๙ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งตามร่างมาตรา ๑๔ หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๐ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดให้มีสถานีขนส่ง การกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง และการจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งโดยบุคคลอื่นใด ตามร่างมาตรา ๑๖ หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๑ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอาจได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ตามร่างมาตรา ๔ และเพื่อให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ และให้บุคลากรสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นนายสถานีและเจ้าหน้าที่สถานีด้วยก็ได้ตามร่างมาตรา ๑๗ หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๒ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้การบริหารงานเกี่ยวกับสถานีขนส่งรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยและให้ประธานคณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้ ตามร่างมาตรา ๑๘ หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๓ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกรณีกำหนดอายุของใบอนุญาตตามร่างมาตรา ๑๙ กรณีกำหนดอัตราเรียกเก็บค่าบริการตามร่างมาตรา ๒๐ และกรณีกำหนดให้ผู้ขับรถที่ได้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการตามร่างมาตรา ๒๑ ซึ่งให้ “คณะกรรมการ” ตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้กำหนด หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๔ ท่านมีความเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ อย่างไร

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ รวมระยะเวลา จำนวน ๑๙๘ วัน นับจากวันขึ้นเว็บไซต์ ถึงวันปิดการรับฟัง

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

The screenshot shows the official website of the Thai Parliament (www.parliament.go.th). The header includes the Thai Parliament logo and navigation links. The main content area features a large banner for the public consultation of Bill No. 77, titled 'รับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ' (Public Consultation on the Draft National Education Act). Below the banner is a 'บริการรัฐสภา' (Parliamentary Services) section with icons for various services. The main content area displays the title 'การรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ. ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ' (Public Consultation on the Draft Bill No. 77 of the Constitution) and provides details about the consultation period from May 11, 2022, to October 25, 2022. The status is 'สถานะ: ฟังความคิดเห็น' (Status: Listening to Opinions) and it shows that 17 people have already expressed their opinions.

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง คือ

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
- อธิบดีกรมการขนส่งทางบก
- อธิบดีกรมทางหลวง
- อธิบดีกรมทางหลวงชนบท
- อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

- ประธานกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- อัยการสูงสุด
- ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
- ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- ประธานสภากรุงเทพมหานคร
- ผู้อำนวยการสำนักงานการตรวจและขนส่ง กรุงเทพมหานคร
- นายกเมืองพัทยา

๕ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th จำนวน ๑๗ คน ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในฐานะประชาชนทั่วไป จำนวนทั้ง ๑๗ คน โดยมีการระบุอาชีพคือ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๔ คน ข้าราชการบำนาญ จำนวน ๑ คน ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๑ คน รับจ้าง จำนวน ๕ คน และนักเรียน/นักศึกษา จำนวน ๔ คน และอื่น ๆ จำนวน ๒ คน

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ได้แสดงความคิดเห็นมี จำนวน ๙ ราย คือ กรมการขนส่งทางบก กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานการตรวจและขนส่ง กรุงเทพมหานคร

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

๑. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเอง อันเป็นไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ</p> <ul style="list-style-type: none">- อยากได้การขนส่งสาธารณะที่ดีและถูก- เนื่องจากเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นที่แท้จริงและสามารถบริหารงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ <p>(เว็บไซต์)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เห็นด้วยในหลักการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดทำบริการขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเอง ทั้งนี้ การจัดทำบริการสาธารณะด้านการขนส่ง หากภาครัฐมิได้ดำเนินการด้วยตนเอง แต่ให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ รัฐก็ไม่สมควรจัดทำบริการสาธารณะแข่งขันกับเอกชน รัฐพึงมีหน้าที่เป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลให้มีบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง เพียงพอ มีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย หรือมีหน้าที่สนับสนุนให้เอกชนสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง โดยภาครัฐอาจจำเป็นต้องสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นการลดต้นทุนการขนส่ง เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้บริการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และมีความปลอดภัย เว้นแต่กรณีที่ไม่มีภาคเอกชนสนใจในการจัดทำบริการขนส่งสาธารณะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีบทบาทจัดทำบริการสาธารณะในเขตท้องที่ของตนเอง <i>(กรมการขนส่งทางบก)</i></p>	
<p>เห็นด้วยในหลักการเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเองได้ เพราะเป็นไปตามหลักการให้ท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารการจัดทำบริการสาธารณะและการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเพียงเท่าที่จำเป็น ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๐ วรรคท้าย ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อย่างไรก็ตามไม่ได้เห็นด้วยกับรายละเอียดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมด <i>(สำนักงานการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</i></p>	

๒. ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มหลักการเพื่อกำหนดให้มี “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กรุงเทพมหานคร” ซึ่งมีการกำหนดองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ และผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ตามร่างมาตรา ๕ และการแก้ไขเพิ่มเติมความหมายของนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ให้มีนัยรวมถึง “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” ตามร่างมาตรา ๓ รวมถึงการกำหนดให้นำมาตราต่าง ๆ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร โดยอนุโลม ตามร่างมาตรา ๘ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นเหล่านี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ</p> <ul style="list-style-type: none">- การรวมบริหารงานเป็นทีมเดียวกันย่อมดีกว่า <p>ต่างคนต่างทำ เนื่องจากเสียเวลาและสิ้นเปลืองงบประมาณ (เว็บไซต์)</p>	
	<p>ไม่เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว เนื่องจาก ปัจจุบันมีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กลางสามารถทำหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลการขนส่ง ในเขตกรุงเทพมหานครอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมี คณะกรรมการควบคุมขนส่งทางบก กรุงเทพมหานคร(กรมการขนส่งทางบก)</p>
<p>เห็นด้วยในหลักการเพิ่มคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และเห็นด้วยกับอำนาจหน้าที่ตามร่างมาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมโดยเพิ่มขึ้นใหม่ เป็นร่างมาตรา ๑๖/๑ และร่างมาตรา ๑๖/๒)</p> <p>(สำนักงานการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</p>	<p>ไม่เห็นด้วยกับองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครตามร่างมาตรา ๕ เพราะเห็นว่า ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลและผู้อำนวยการสำนักงานการจราจรและขนส่งไม่ใช่ผู้แทนนิติบุคคล ผู้แทนสภากรุงเทพมหานครไม่ควรมาทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร ร่วมกับผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และเห็นควรให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นองค์ประกอบแทนผู้แทนจากสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อให้การตีความกฎหมายเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กลาง จึงเห็นควรปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าว ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none">๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร (ประธานคณะกรรมการ)๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร (รองประธานคณะกรรมการ)๓) ปลัดกระทรวงคมนาคม (กรรมการ)๔) ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กรรมการ)๕) อธิบดีกรมการขนส่งทางบก (กรรมการ)๖) อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (กรรมการ)๗) ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (กรรมการ)๘) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กรรมการ)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>๙) เลขธิการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (กรมการ)</p> <p>๑๐) เลขธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (กรมการ)</p> <p>๑๑) เลขธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมการ)</p> <p>๑๒) เลขธิการสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กรมการ)</p> <p>๑๓) หัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านขนส่ง (ผู้บริหารสูง) ของกรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ (กรมการและเลขานุการ)</p> <p>โดยให้ประธานคณะกรรมการต้อข้อเสนอแนะของเลขานุการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการอีกจำนวนไม่เกิน ๓ ตำแหน่งเพื่อช่วยปฏิบัติงาน</p> <p>ทั้งนี้ เหตุผลที่ควรแต่งตั้งอธิบดีกรมควบคุมสิทธิและเสรีภาพ เลขธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และเลขธิการสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพราะจะได้คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพความเสมอภาค ของประชาชนทุกภาคส่วน ทั้งผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ตามที่บัญญัติคุ้มครองไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย</p> <p>(สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</p>
<p>เห็นด้วยกับหลักการเพิ่มเติมความหมายของนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ให้มีนัยรวมถึง “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” (สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</p>	

ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นคำถามข้อ ๒

- ขอให้พิจารณาทบทวนร่างมาตรา ๘ ใหม่เพราะการนำมาตราต่าง ๆ (มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓) มาใช้บังคับกับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครโดยอนุโลมนั้น มาตรา ๙ ถึง มาตรา ๑๑ น่าจะไม่ได้มีการใช้งาน เนื่องจากองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าวไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (*สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร*) และ (*นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์*)

๓. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด” ทุกจังหวัดตามร่างมาตรา ๖ และเห็นด้วยกับการกำหนดที่มาของ “ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัด” และ “ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด” ซึ่งเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ตามร่างมาตรา ๗ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นเหล่านี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ</p> <ul style="list-style-type: none">- ควรกำหนดให้มีการเลือกตั้งเพื่อสรรหาผู้มีความรู้ที่แท้จริง <p>(เว็บไซต์)</p>	
	<p>ไม่เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว เนื่องจากองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดในปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้ว ประกอบกับปัจจุบันมีนายกเทศมนตรีของเทศบาลนคร เทศบาลเมือง หรือเทศบาลตำบล เป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าวอยู่แล้ว ดังนั้น จึงไม่เห็นด้วยกับการกำหนดที่มาของ “ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัด” และ “ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด” แต่อย่างไร</p> <p>(กรมการขนส่งทางบก)</p>

ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นคำถามข้อ ๓

- ควรกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ และท้องถิ่นจังหวัดเป็นกรรมการในคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดตามร่างมาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการ ประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุน และให้คำปรึกษา แนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำบริการสาธารณะดังกล่าวให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

(กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)

๔. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการขนส่งทางบกในเขตกรุงเทพมหานคร ตามร่างมาตรา ๙ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๖ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ - เพื่อความสะดวกในการบริหาร (เว็บไซต์)	ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑ คน ไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)
	ไม่เห็นด้วย เนื่องจากไม่เห็นด้วยที่จะกำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครตามประเด็นข้อ ๒ ดังนั้นจึงเห็นว่าต้องให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมกำกับดูแลการขนส่งในเขตกรุงเทพมหานครด้วย (กรมการขนส่งทางบก)

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นคำถามข้อ ๔

- ขอให้พิจารณาทบทวนใหม่อีกครั้ง เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นหน่วยงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่เฉพาะภายในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่ในชีวิตประจำวันแต่ละวันมีประชาชนที่เดินทางจากจังหวัดปริมณฑลเดินทางมาทำงานในเมืองหลวงแห่งนี้ในตอนเช้าและเดินทางกลับบ้านในตอนเย็นค่าอยู่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางจึงอาจเป็นผู้จัดระบบขนส่งทางบกเฉพาะการเดินทางระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดปริมณฑล ส่วนคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครเป็นผู้จัดระบบขนส่งเฉพาะภายในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น (สำนักงานจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)

๕. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดตามร่างมาตรา ๑๐ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ - เพื่อควบคุมระบบขนส่งให้เป็นไปตามนโยบาย (เว็บไซต์)	
	ไม่เห็นด้วย เนื่องจากอัตราค่าบริการสถานีขนส่งควรเป็นอัตราที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ ประกอบกับสถานีขนส่งถือเป็นส่วนหนึ่งของระบบการขนส่งสาธารณะที่รัฐต้องจัดให้มีบริการเพื่อความสะดวกในการเดินทางของประชาชน ค่าบริการสถานีขนส่ง จึงไม่ควรเป็น

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ช่องทางในการหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่บริหารจัดการสถานีขนส่ง</p> <p>สำหรับประเด็นการกำหนดสถานที่จัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่งนั้น ปัจจุบันจะต้องผ่านคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดพิจารณาความเหมาะสมอยู่แล้ว แต่ยังคงจำเป็นต้องให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางพิจารณาอนุมัติ เนื่องจากจะต้องพิจารณาภาพรวมการเชื่อมโยงระบบการขนส่งต่าง ๆ ทั้งประเทศให้สอดคล้องกันเพื่อให้เกิดความสะดวกในการเดินทาง หรือการเปลี่ยนระบบการขนส่งทางถนนไปสู่ระบบการขนส่งทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศได้อย่างเหมาะสม</p> <p>สำหรับการตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับสถานีขนส่งเป็นอำนาจของนายสถานีและผู้ตรวจการตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยตรง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดสามารถขอข้อมูลการปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับสถานีและผู้ตรวจการได้อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดอำนาจหน้าที่ดังกล่าวไว้</p> <p>สำหรับการกำหนดที่หยุดหรือจอดของรถโดยสารประจำทางที่ให้บริการภายในเขตจังหวัดเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดในการพิจารณาอนุมัติให้ออกใบอนุญาตประกอบการขนส่ง ซึ่งจะมีการกำหนดที่หยุดหรือจอดอยู่แล้วด้วยเช่นกัน</p> <p>(กรมการขนส่งทางบก)</p>
<p>ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๐ นี้ (สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</p>	

๖. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด มีอำนาจตั้งคณะกรรมการ ตามร่างมาตรา ๑๑ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๖ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ</p> <ul style="list-style-type: none">- เพื่อพิจารณาและกลั่นกรอง <p>(เว็บไซต์)</p>	<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑ คน ไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)</p> <p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดส่วนใหญ่ไม่ได้มีหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์หรือระเบียบต่าง ๆ เหมือนคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง และอำนาจหน้าที่บางส่วนยังต้องผ่านการตรวจสอบหรือกลั่นกรองจากคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง ดังนั้น จึงเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องมีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการ อย่างไร ก็ตามในทางบริหารราชการแผ่นดินสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานมาพิจารณา เป็นกรณี ๆ ได้อยู่แล้ว (กรมการขนส่งทางบก)</p>
<p>เห็นด้วยในหลักการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ เฉพาะในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร</p> <p>(สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</p>	

๗. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อมีให้เฉพาะคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางเท่านั้นที่มีอำนาจพิจารณาอนุมัติในการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่ง ประจำทาง ตามร่างมาตรา ๑๒ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๖ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)</p>	
	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางเป็นเรื่องสำคัญที่กระทบต่อผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง และประชาชนเป็นอย่างมาก สมควรที่จะให้</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ (<i>กรมการขนส่งทางบก</i>)

ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นคำถามข้อ ๗

- ควรทบทวนเพราะคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางควรเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางระหว่างกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ขณะที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางภายในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เมื่อเป็นคณะกรรมการที่ออกใบอนุญาต ก็ควรเป็นคณะกรรมการที่มีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตเช่นกัน (*สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร*) และ (*นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์*)

๘. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้ประกอบการบริหารจัดการขนส่งต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามร่างมาตรา ๑๓ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (<i>เว็บไซต์</i>)	
	ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการประกอบการบริหารจัดการขนส่งเป็นการรับจ้างรวบรวมคน สัตว์ หรือ สิ่งของและจัดให้บุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งทำการขนส่งจากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่งในความรับผิดชอบของผู้บริหารจัดการขนส่ง ซึ่งไม่มีการจำกัดเขตท้องที่ทำการบริหารจัดการขนส่งอันมีลักษณะการประกอบการที่แตกต่างจากการประกอบการขนส่งประจำทางภายในเขตจังหวัดที่สามารถจัดการเดินรถได้เฉพาะในเขตจังหวัดที่ได้รับอนุญาต ดังนั้น จึงสมควรให้นายทะเบียนกลางซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งระหว่างจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต (<i>กรมการขนส่งทางบก</i>)
ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๓ นี้ (<i>สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร</i>) และ (<i>นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์</i>)	

๙. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งตามร่างมาตรา ๑๔ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๖ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)	ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑ คน ไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)
	ไม่เห็นด้วย เหตุผลเป็นไปตามประเด็นคำถามข้อ ๘ เนื่องจากการประกอบการรับจัดการขนส่งเป็นการรับจ้างรวบรวมคน สัตว์ หรือสิ่งของและจัดให้บุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งทำการขนส่งจากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่งในความรับผิดชอบของผู้รับจัดการขนส่ง ซึ่งไม่มีการจำกัดเขตท้องที่ทำการรับจัดการขนส่งอันมีลักษณะการประกอบการที่แตกต่างจากการประกอบการขนส่งประจำทางภายในเขตจังหวัดที่สามารถจัดการเดินรถได้เฉพาะในเขตจังหวัดที่ได้รับอนุญาต ดังนั้น จึงสมควรให้นายทะเบียนกลางซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งระหว่างจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต (กรมการขนส่งทางบก)
ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๔ นี้ แต่เพื่อความชัดเจนเหมาะสม เห็นควรกำหนดนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานครให้เป็นกรรมการและเลขานุการในคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร ซึ่งจำเป็นต้องทบทวนร่างมาตรา ๔ ใหม่อีกครั้ง (สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)	

๑๐. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดให้มีสถานีขนส่ง การกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง และการจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งโดยบุคคลอื่นใด ตามร่างมาตรา ๑๖ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการจัดให้มีหรือจัดตั้ง สถานีขนส่งจำเป็นที่จะต้องพิจารณาภาพรวมการ เชื่อมโยงของโครงข่ายการขนส่งระหว่างสถานีกับ สถานี หรือระหว่างสถานีขนส่งกับระบบการขนส่ง รูปแบบอื่น ทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ และ ทางอากาศ จึงมิใช่เป็นเรื่องภายในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยตรง รวมถึงการกำหนดอัตราค่าบริการของ สถานีก็จำเป็นจะต้องพิจารณาในภาพรวมให้ สอดคล้องกันทั่วประเทศ (กรมการขนส่งทางบก)</p>
<p>ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๖ นี้ (สำนักงานการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</p>	

๑๑. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอาจได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ตามร่างมาตรา ๔ และเพื่อให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้บุคลากรสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นนายสถานีและเจ้าหน้าที่ สถานีด้วยก็ได้ตามร่างมาตรา ๑๗ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็น แต่อย่างใด (เว็บไซต์)</p>	
	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากปัจจุบันการมอบหมาย อำนาจให้ข้าราชการสังกัดกรมการขนส่งทางบก กระทำการแทนนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียน ประจำจังหวัดนั้น เป็นการมอบหมายตามภารกิจ หน้าที่ของกรมการขนส่งทางบกและสอดคล้องกับ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมการขนส่งทางบก ข้าราชการสังกัดส่วนท้องถิ่นมิได้มีอำนาจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนด บทบัญญัติกฎหมายใน ปัจจุบันจึงมีความเหมาะสมแล้ว (กรมการขนส่งทางบก)</p>
<p>ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๗ นี้ (สำนักงานการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</p>	

๑๒. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้การบริหารงานเกี่ยวกับสถานีขนส่งรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยและให้ประธานคณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้ ตามร่างมาตรา ๑๘ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)	
	ไม่เห็นด้วย เนื่องจากปัจจุบันกรมการขนส่งทางบกได้ถ่ายโอนภารกิจเกี่ยวกับการดำเนินการและการบริหารสถานีขนส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว การบริหารสถานีขนส่งโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงสามารถกระทำได้โดยไม่จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมาย สำหรับประเด็นการให้ประธานคณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้ นั้น เห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจทางบริหารแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อมาดูแลควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับสถานีขนส่งได้อยู่แล้ว (กรมการขนส่งทางบก)
ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๘ นี้ (สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)	

๑๓. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกรณีกำหนดอายุของใบอนุญาตตามร่างมาตรา ๑๙ กรณีกำหนดอัตราเรียกเก็บค่าบริการตามร่างมาตรา ๒๐ และกรณีกำหนดให้ผู้ขับรถที่ได้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการตามร่างมาตรา ๒๑ ซึ่งให้ “คณะกรรมการ” ตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้กำหนด หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)	
	ไม่เห็นด้วย เนื่องจากอำนาจดังกล่าวควรเป็นอำนาจของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางเท่านั้น เพื่อให้เกิดเอกภาพทางการบริหาร (กรมการขนส่งทางบก)
ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ นี้ (สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)	

๑๔. ท่านมีความเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ อย่างไร

(๑) เห็นพ้องด้วยกับหลักการในประเด็นรับฟังความคิดเห็นทั้ง ๑๓ ประเด็น เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารจัดการและการจัดทำบริการสาธารณะมีความเป็นอิสระ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น *(กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)*

(๒) ไม่ขัดข้องในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็นแต่อย่างใด *(กรมทางหลวง)*

(๓) เห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ได้กำหนดให้ส่วนราชการถ่ายโอนภารกิจที่เกี่ยวกับการบริการสาธารณะด้านการขนส่งทางบกให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ แม้ที่ผ่านมาจะมีการถ่ายโอนภารกิจที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วก็ตาม แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ยังไม่สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ นั้นไม่ได้ให้อำนาจไว้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงกำหนดหลักการเพื่อเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะ และมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะให้ท้องถิ่นของตนเองได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้การจัดทำบริการสาธารณะเรื่องดังกล่าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่โดยรวม *(กรมทางหลวงชนบท)*

(๔) เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากเป็นการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนสถานีขนส่งผู้โดยสารมีอำนาจหน้าที่สามารถบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสารได้สมบูรณ์ทั้งระบบ *(สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)*

(๕) ไม่ขัดข้องในหลักการที่มีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เนื่องจากหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้จะทำให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น และกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นเพื่อสามารถดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริการสาธารณะซึ่งเป็นไปตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสมและแท้จริง *(กรมพัฒนาธุรกิจการค้า)*

(๖) เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าว *(สำนักงานอัยการสูงสุด)*

(๗) เห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวและไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด *(สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)*

๕.๓ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(๑) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ควรกำหนดให้โอนอำนาจที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ทรัพยากร บุคลากร รวมถึงงบประมาณของส่วนราชการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๒๕๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย *(กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)*

(๒) มีข้อเสนอแนะว่า ควรกำหนดให้รายได้ที่เกิดจากค่าธรรมเนียมและค่าบริการสถานีขนส่งผู้โดยสารที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น สามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการและพัฒนาสถานีขนส่งผู้โดยสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป **(สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)**

(๓) ร่างมาตรา ๓/๑ การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพ คุ่มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน กระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น กระจายอำนาจตัดสินใจ อำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน

ในการปฏิบัติหน้าที่บริการสาธารณะต้องเป็นไปตามหลักความเสมอภาค หลักการให้บริการต่อเนื่อง หลักการเปลี่ยนแปลงตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตลอดเวลา หลักการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบหรือเสียหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ

การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ตามวรรคสองต้องไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ต้องได้สัดส่วน และต้องกระทำโดยพอสมควรแก่เหตุด้วย

(สำนักงานการตรวจและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)

(๔) กรุงเทพมหานครตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฉบับนี้ที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นจึงต้องมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งท่านนอกเหนือจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเหมือนกับกฎหมายทางหลวงที่รัฐมนตรีว่าการทั้ง ๒ กระทรวงเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย **(สำนักงานการตรวจและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)**

(๕) ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมให้นายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานครมีอำนาจในการแต่งตั้งผู้ตรวจการที่จะมีอำนาจตามมาตรา ๕๐ ได้ด้วย **(สำนักงานการตรวจและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)**

(๖) ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งกรุงเทพมหานครมีอำนาจจัดตั้งองค์การมหาชนตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อมาเป็นผู้ประกาศเดินรถโดยสารในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร รวมถึงเยียวยาผู้ประกอบการเดินรถเดิมที่มีอยู่ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมค่าใช้จ่ายการเดินทางของประชาชน **(สำนักงานการตรวจและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)**

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

การเสนอแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายการขนส่งทางบกตามร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ มีความมุ่งหมายให้การถ่ายโอนอำนาจเกี่ยวกับการจัดทำบริการสาธารณะที่เป็นไปตามแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันเป็นแผนภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้สามารถดำเนินไปได้อย่างบรรลุผล ซึ่งในขณะนี้คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นคณะกรรมการตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอน

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการทบทวนและจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นฉบับที่ ๓ มีกำหนดระยะเวลา ๓ ปี เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ซึ่งได้มีการประเมินผลการถ่ายโอนภารกิจที่ผ่านมาจากการประกาศใช้แผนทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวในฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๕ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๑ ผลปรากฏว่า การจัดทำบริการสาธารณะกรณีการขนส่งทางบกได้มีการอนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัดและมีการอนุญาตให้ใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด ซึ่งเป็นภารกิจในการถ่ายโอนให้แก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดแล้ว แต่มีผลสืบเนื่องปรากฏว่า การถ่ายโอนไม่สมบูรณ์และไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ให้ส่วนราชการต้องเร่งดำเนินการถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ ให้แล้วเสร็จ เช่น การบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสาร พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารได้เฉพาะสถานีขนส่งผู้โดยสาร แต่ไม่มีอำนาจในการบังคับรถโดยสารเข้าใช้สถานี จึงต้องให้ส่วนราชการถ่ายโอนอำนาจการเป็นนายสถานีขนส่งผู้โดยสารให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนให้มีหน้าที่และอำนาจดังกล่าวด้วย เป็นต้น ซึ่งการถ่ายโอนที่ไม่สมบูรณ์และไม่ครบถ้วนนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการที่ยังไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าว ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาจึงเป็นเหตุผลจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องตราพระราชบัญญัติ

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

หมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ

มาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

หมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๒๕๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

วรรคสอง การจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะใดที่สมควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจ โดยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลัก ในการดำเนินการใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสี่ และกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกลไกและขั้นตอนในการกระจายหน้าที่และอำนาจ ตลอดจนงบประมาณและบุคลากรที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจดังกล่าวของส่วนราชการ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

ทั้งนี้ มาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในหมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ ซึ่งบัญญัติให้รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งมาตราดังกล่าว มีความมุ่งหมายอันสะท้อนถึงเจตนารมณ์ของบทบัญญัติที่ปรากฏตามหนังสือความมุ่งหมายและคำอธิบาย ประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยมีความมุ่งหมายความว่า “กำหนดหลักการและแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ

และการใช้จ่ายเงินงบประมาณ รวมตลอดทั้งการบริหารงานบุคคล และการพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐ” และมีคำอธิบายประกอบที่เกี่ยวข้องความว่า “ความในวรรคหนึ่งได้บัญญัติเพื่อให้รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินและการบริหารเครื่องมือของรัฐให้เกิดความ สะดวก รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และมีประสิทธิภาพ และกำหนดหลักการการบูรณาการการปฏิบัติหน้าที่ราชการร่วมกันอย่างเป็นระบบของราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น การบริหารราชการแผ่นดินต้องยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีโดยคำนึงถึงผลประโยชน์สุขของประชาชนจะได้รับเป็นหลัก”

นอกจากนี้ **มาตรา ๒๕๐** ซึ่งเป็นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในหมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น มีความมุ่งหมายอันสะท้อนถึงเจตนารมณ์ของบทบัญญัติที่ปรากฏตามหนังสือความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยมีความมุ่งหมายความว่า “กำหนดหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะ” และมีคำอธิบายประกอบที่เกี่ยวข้องความว่า “ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ มีอำนาจในการจัดทำบริการสาธารณะ กิจกรรมสาธารณะ และส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษา ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้กำกับดูแลเท่าที่จำเป็นเท่านั้น รวมทั้งรองรับการกระจายอำนาจโดยกำหนดแนวทางต่าง ๆ ไว้ อาทิ กำหนดขอบเขตและบทบาทการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งต้องดำเนินการทั้ง “การจัดทำบริการสาธารณะ” ซึ่งเป็นเรื่องของการบริการ ควบคู่กับการจัด “กิจกรรมสาธารณะ” ซึ่งเป็นเรื่องกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นสาธารณะ

ส่วนบทบัญญัติในวรรคสองได้บัญญัติขึ้นเพื่อมุ่งหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำบริการสาธารณะประเภททั่วไป หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ โดยมีภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำบริการสาธารณะประเภททั่วไปก็ได้ แต่ถ้าบริการสาธารณะเรื่องใดที่กำหนดในกฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้นเป็นผู้จัดทำบริการสาธารณะกฎหมาย จะต้องคำนึงถึงรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย เนื่องจากปัจจุบันมีการกระจายบริการสาธารณะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการโดยไม่คำนึงถึงรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นเองต้องได้รับผลกระทบจากการจัดทำบริการสาธารณะที่ไม่มีคุณภาพหรือไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเอง ทั้งนี้ ความในวรรคสองยังได้กำหนดขั้นตอนในการกระจายอำนาจของส่วนราชการ ตลอดจน งบประมาณและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจดังกล่าว ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ การกระจายอำนาจต้องคำนึงถึงรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งและความสามารถที่แตกต่างกันขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย”

☑ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ : ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ข้อที่ ๔.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งมีการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน รวมทั้งมีการถ่ายโอนภารกิจที่สำคัญ และการกระจายอำนาจในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ชุมชนและท้องถิ่นเข้มแข็ง

ข้อย่อยที่ ๔.๓.๓ ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล ในการที่จะจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะ มีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ระดับพื้นที่ โดยเปิดโอกาสให้มีรูปแบบการจัดบริการสาธารณะที่หลากหลาย มีระบบภาษีและรายได้ของท้องถิ่นอย่างเหมาะสม สามารถพัฒนารายได้และทุน

เพื่อดำเนินกิจกรรมในการตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ร่วมกับชุมชนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศ ประชาชน และความต้องการของคนทุกกลุ่ม ทุกวัย และทุกเพศสภาวะในท้องถิ่น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) : หมายเหตุที่ ๑๓
ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

กลยุทธ์การพัฒนา : กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐ
ให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ เร่งทบทวนบทบาทภาครัฐและกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ
โดยปรับบทบาทและภารกิจใหม่ให้รองรับแนวทางการพัฒนาประเทศและสถานการณ์ในอนาคต ส่งเสริมการกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ โดยเฉพาะในเรื่องโครงสร้างภาครัฐ อัตรากำลัง งบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้างให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัว มีประสิทธิภาพในการบริหารของส่วนราชการและจังหวัด และแก้ไขปรับปรุง พัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ ให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจของส่วนราชการและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพพร้อมรับภารกิจจากส่วนกลางไปดำเนินการได้ ทั้งนี้ ควรมีการกำหนดกลไกที่สามารถให้หน่วยงานของรัฐสามารถปรับเปลี่ยนการทำงานหรือสร้างนวัตกรรมโดยไม่ติดอยู่ภายใต้กรอบเงื่อนไขของกฎระเบียบเดิมโดยเร็วเป็นอันดับแรก

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๒ “ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานต่อรัฐสภา...”

ทั้งนี้ มาตรา ๑๒ (๑) กำหนดให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และรายงานต่อรัฐสภา

มาตรา ๓๓ วรรคสาม “ในกรณีที่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่แผนปฏิบัติการใช้บังคับ คณะกรรมการอาจดำเนินการปรับปรุงแผนปฏิบัติการให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั้นได้”

ทั้งนี้ มาตรา ๓๓ วรรคสาม กำหนดว่า ในกรณีที่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่แผนปฏิบัติการใช้บังคับ คณะกรรมการคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจดำเนินการปรับปรุงแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้นได้

(ร่าง) แผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ยุทธศาสตร์และแนวทางการกระจายอำนาจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการกระจายอำนาจ การเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. หลักการ : การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้รัฐจะต้องให้ความสำคัญแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

แก้ไขปัญหาในพื้นที่ และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจโดยทั่วไปในการดูแล และจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และมีหน้าที่และอำนาจของตนเอง โดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวม รวมทั้งการเสริมสร้าง ชีตความสามารถ ประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารงาน และจัดทำบริการสาธารณะให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

๒. แนวทางการดำเนินการ อาทิ

๑) วางระบบการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทหน้าที่ที่กว้างขวางขึ้นมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ สามารถแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการใหม่ ๆ ของสังคมและประชาชนในท้องถิ่นเป็นลำดับแรก

๒) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรม สาธารณะ และสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ รวมทั้งเพิ่มความคล่องตัวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในเรื่องการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ

๓) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งระบบ การจัดการ บริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะที่ทั่วถึง และมีคุณภาพได้มาตรฐาน เป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน โดยภารกิจที่รัฐเข้าไปจัดให้บริการประชาชนในท้องถิ่นต้องถ่ายโอนให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยจัดบริการ ทั้งนี้ เป็นไปตามความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง รวมทั้งส่งเสริมวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การศึกษา และสิ่งแวดล้อม โดยองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นอาจเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยหากเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ระบบการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. **หลักการ :** เพื่อพัฒนาระบบตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลที่สะท้อนความก้าวหน้า ของหน่วยงานที่ถ่ายโอนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับโอน พัฒนาระบบการตรวจสอบการใช้ งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มุ่งให้เกิดความคุ้มค่าและเป็นประโยชน์กับประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้ง สร้างกลไกการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล โดยอาศัยเครือข่ายสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ส่วนราชการ องค์กรชุมชน และภาคประชาสังคม หรือสถาบันที่เกี่ยวข้อง และให้มีระบบ สารสนเทศเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย

๒. แนวทางการดำเนินการ อาทิ

- ได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ถ่ายโอนแล้วตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑) และ (ฉบับที่ ๒) แล้วพบว่ามีปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จึงได้นำมาทบทวนการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) นี้ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อาทิ ภารกิจที่ถ่ายโอนแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑) และ (ฉบับที่ ๒) แต่ถ่ายโอนไม่สมบูรณ์ ไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ ให้ส่วนราชการเร่งดำเนินการถ่ายโอนให้ครบถ้วน เช่น การบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสาร พบว่า องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารได้เฉพาะสถานีขนส่งผู้โดยสาร แต่ไม่มีอำนาจในการบังคับรถโดยสารเข้าใช้สถานี

จึงต้องให้ส่วนราชการถ่ายโอนอำนาจการเป็นนายสถานีขนส่งผู้โดยสารให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับการถ่ายโอนมีหน้าที่และอำนาจดังกล่าวด้วย เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. หลักการ : เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกฎหมายรองรับการดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับบริการถ่ายโอนจากส่วนราชการตามที่แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๑ ฉบับที่ ๒ และฉบับที่ ๓ กำหนดไว้ และเป็นการกำหนดเวลาเพื่อเร่งรัดกระบวนการแก้ไขกฎหมายของส่วนราชการ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามกฎหมาย

๒. แนวทางการดำเนินการ อาทิ

๑) การดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยงานของรัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้เกิดความชัดเจนในขอบเขตความรับผิดชอบระหว่างส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ และมีการสร้างกลไกที่ส่งเสริมให้มีการทำงานร่วมกันในลักษณะของการบูรณาการหรือการสนับสนุนช่วยเหลือกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ ที่ถ่ายโอนภารกิจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอน

๒) การพัฒนาระบบกฎหมายและระบบการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนให้เกิดการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เพิ่มมากขึ้น และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดบริการสาธารณะ และมีหน้าที่และอำนาจของตนเองโดยเฉพาะ

๓) ให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการแก้ไขกฎหมายของส่วนราชการ เพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เพิ่มมากขึ้นว่าจะอยู่ในขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ และกำหนดแนวทางแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการไม่ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย หรือความล่าช้าในการแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้กฎหมายเสร็จสมบูรณ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยมีกฎหมายรองรับ

(ร่าง) แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ : ด้านการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย

แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการเสนอให้แก้ไขหรือจัดให้มีกฎหมายที่จำเป็นเพื่อดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การแก้ไขกฎหมายตามภารกิจถ่ายโอนที่กำหนดไว้ในแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ ซึ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

เมื่อกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ย่อมส่งผลทำให้การถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกอบบริการขนส่งทางบกโดยรถซึ่งเป็นการจัดระบบบริการสาธารณะ อันเป็นไปตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเจตนารมณ์เพื่อทำให้การกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นกลไกที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติไว้เพื่อจุดมุ่งหมายในการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเป็นไปได้โดยมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง เนื่องจากมีการเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องถิ่นของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ผลกระทบต่อสังคม

พระราชบัญญัติฉบับนี้ย่อมส่งผลทำให้การถ่ายโอนภารกิจการจัดทำบริการสาธารณะเกี่ยวกับการขนส่งทางบก อันเป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องดำเนินการตามแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมสามารถเกิดผลสัมฤทธิ์ขึ้นได้ เนื่องจากกำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีองค์ประกอบต่าง ๆ และกำหนดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดทุกจังหวัด ให้มีองค์ประกอบของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงได้แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจการจัดทำบริการสาธารณะเกี่ยวกับการขนส่งทางบกที่ได้รับการถ่ายโอนมา

ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวไปตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ให้ความสำคัญกับการปกครองในลักษณะกระจายอำนาจ (Decentralization) เพื่อถ่ายโอนอำนาจในการปกครองที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ทรัพยากร และงบประมาณจากภาครัฐส่วนกลางไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมุ่งประสงค์ให้การบริหารจัดการภารกิจบางประการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำบริการสาธารณะมีความเป็นอิสระ คล่องตัว และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี

ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

มีการกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต และให้มีการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการต่าง ๆ ซึ่งเป็นหลักการเดิมตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งนี้ เพื่อให้การประกอบการขนส่งคน สัตว์ สิ่งของ อันเป็นประโยชน์สาธารณะซึ่งต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพ ความสะดวก และความปลอดภัย ของการขนส่งทางบกด้วยรถ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี

ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

มีการกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ คือ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการกระจายอำนาจให้แก่กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ และองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นใหม่ นอกจากนี้ยังมีการกำหนดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ และองค์ประกอบของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด” ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีการบัญญัติไว้แล้วตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้มีความเหมาะสมและครอบคลุมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของแต่ละจังหวัด และครอบคลุมถึงกรณีของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ชลบุรี รวมถึงครอบคลุมถึงตำแหน่งอื่น ๆ ที่ควรเกี่ยวข้อง และยังมีกำหนดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง” ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีการบัญญัติไว้แล้วตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มิให้มีอำนาจและหน้าที่รวมถึงการกำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทาง และการกำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร รวมตลอดถึงการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับคณะกรรมการในประการอื่น ๆ อีกด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจ อันเป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจภายใต้กฎหมายดังกล่าวต่อไป

๘. บทกำหนดโทษ

ไม่มี

โทษทางอาญา

โทษทางปกครอง

โทษปรับเป็นพินัย

โทษอุกฤษณ์

เหตุผลและความจำเป็น

.....
.....

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร